

ved de paagjældende overordentlige Indtægter ved Universitetet. Naar der nu spørges, hvor store disse Indtægter ere, og af hvilken Beskaffenhed de ere, saa vil man finde, at foruden Lønningerne med Alderstillaeg, som jo ere fastsatte ved Lønningsloven, er der Friboliger i et ikke ganske ubetydeligt Antal, nemlig 2, som ere de gamle Professorresidenter, og 7, som ere knyttede til bestemte Stillinger, foruden 2, som forjaavdtt høre til Universitetet, som de paagjældende Medlemmer, nemlig Overlægepladserne ved Frederiks Hospital, skulle besættes med Professorer, men som fra en anden Side betragtet ikke høre til Universitetet, fordi de ikke medregnes i den Pensionsberegning, som ansættes fra Universitetets Side. Det bliver altsaa ialt 9 eller 11 Friboliger, og disse kunne ansættes til en Værdi af nogle og tyve Tusinde Kroner ifølge deres Beskaffenhed og i Forhold til de Priser, som i Kjøbenhavn betales for Veiligheder af den Størrelse og Beliggenhed. Fremdeles er der 8 Husleieportioner. Der ved faar man ialt 17 eller 19 Friboliger og Husleieportioner. Naar man nu veed, at der er 16 Medlemmer i Konsistorium, vil man se, at der er idetmindste een Fribolig eller Husleieportion til hvert Medlem af Konsistorium, uagtet een eller to af de Friboliger, som ere knyttede til bestemte Poster, ikke nydes af Medlemmer af Konsistorium. Jeg tvivler nu ikke, naar det ærede Medlem meddeler os, at han for sit Vedkommende, uagtet han er Medlem af Konsistorium, ikke har Mere end 60 Kr. i den nævnte Egenstaa — jeg skulde slet ikke have berørt dette, hvis det ærede Medlem ikke selv havde omtalt det — men jeg antager, at det maa være den saakaldte Distribut, som med 62 Kr. fordeles paa de 16 Medlemmer af Konsistorium; det er den Indtægt, som et Medlem af Konsistorium har som saadant; det Øvrige kunne de faae, fordi Konsistorium raader derover. Det var altsaa Boligerne. Fremdeles er det særlige Smaagager. Der er Regentsprovsten, som foruden Fribolig har 600 Kr. og 10 Favne Brænde. Desuden er der 2 Professorer, som have 400 Kr., 3 Stipendiebestyrere a 200 Kr., Direktøren for den polytekniske Lærestanstalt, som har 600 Kr., Referendarius for Konsistorium 600 Kr., Sekretæren i Konsistorium og Udgiveren af Aarbogen. Fremdeles er deregtra-

ordinære Indtægter til Beløb af 2,492 Kr., fordelte paa 20 Professorer, Honorarer for Forelæsninger 1,644 Kr. Endelig et Ephorat for særlige Stipendier, 816 Kr. fordelte paa 6 Professorer, for ikke at glemme Bestyrelserne af de større Stipendier, saasom det Smith'ske og det Moltke'ske, om hvilke jeg ikke har fundet fuldstændige Oplysninger, men som andrage ikke Ubetydeligt. Det Hele vil, naar man med den Veiledning, som findes i Anmærkningerne til det nævnte Lovforslag om Universitetets Lønninger, der er 3—4 Aar gammelt, undersøges, hvor Meget der i Gjennemsnit foruden Gager og Alderstillaeg tilfalder ehvert af Konsistoriums Medlemmer, andrage omtrent 2000 Kr., og dette har altsaa i Almindelighed de Medlemmer, som desuden paa Grund af deres Tjenesteaalder have den høieste Løn. Dette er Marsager til, at jeg fremdeles tror, det er rigtigt at sige, at hvis der ved Universitetet blev truffet en mere ligelig Fordeling mellem de Indtægter, som staa til Disposition, saa vilde det være tilstrækkeligt til at lønne det Lærerpersonale, som nu have, paa en passende Maade, navnlig naar man ikke fulgte den Regel at lade Professorerne blive siddende i deres Embeder enten til en meget høj Alder eller til deres Død, men lod dem gaa af, naar de maatte antages ikke længer at kunde fyldestgøre de Krav, som Videnskaben og Lærervirksomheden stiller til dem. Selvsølgelig er det ikke min Hensigt, at vi skulde gaa frem i dette Forhold paa en anden Maade, end vi gjøre i andre Forhold, men jeg tror, der er den største Marsag til at gennemføre de samme humane Regler, som vi altid følge hertilands under disse Forhold, naturligvis ved Siden af de nødvendige Hensyn til Stillingens Fordringer, ogsaa overfor Universitetet. Der er et Forhold, som noget forviller disse Lønningsforhold, og som giver en Klasse af Universitetslærere en gunstigere Stilling end den, der egentlig har været tiltænkt dem, og det er det Forhold, som bestaar mellem Universitetet og den polytekniske Lærestanstalt. Dette Forhold er saa indviklet, at jeg ikke skal gaa dybere ind paa det ved denne Veilighed, men blot pege paa det som et yderligere Moment i saa Henseende. Nu er Forholdet i Virkeligheden det, at der i flere Jag findes ældre Mænd ved Universitetet, som oppebære de væsentligste af de Indtægter,